

වි වගාව ලාභදායකද?

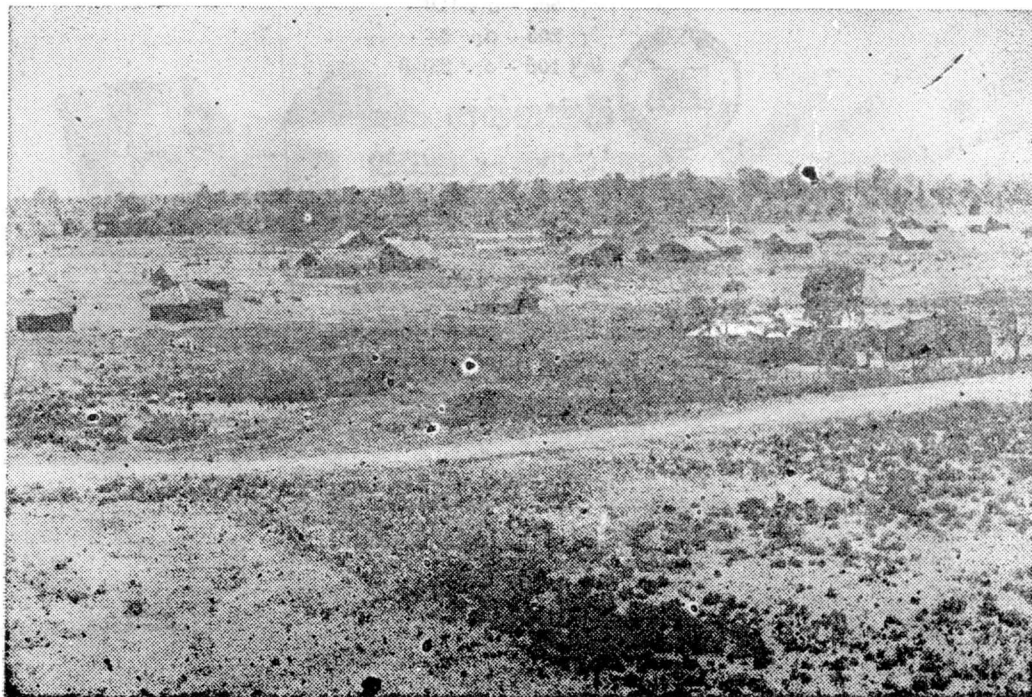
පාරම්පරික කෘෂිකාර්මික කටයුතු වලදී වි නිෂ්පාදනය කරන ගොවියාද සිය නිෂ්පාදනය මූලිකව ස්වයං පරිභෝජනය සඳහා යොදා ගත්තේය. පාරම්පරික ස්වයං පරිභෝජනය සඳහා කෙරෙන කෘෂිකාර්මික කටයුතු වලදී ගොවියාට යොදාගත හැකි විකල්පයක් ඇත්තේ සීමිත ගණනකි. මේ නිසාම ගොවියා විසින් ගතයුතු ආර්ථික තීරණයන්ද සීමිත වෙයි.

නිදසුනක් ලෙස, පාරම්පරික වි ගොවිතැන් කටයුතු වලදී බීජ වැපිරීම හෝ අස්වැන්න නෙලීම වැනි කාර්යයන් මූලිකව තීරණය කරනු ලබන්නේ දේශ ගුණික සාධක

මගිනි. වර්තමානයේ වුවද වර්ෂා ජලයෙන් වි වගා කෙරෙන කුඹුරුවල අස්වැන්න වර්ෂයෙන් වර්ෂයට ඉතා විශාල විෂමතාවයක් දක්වයි.

පර්යේෂණ හා පුහුණු කිරීමේ නිලධාරීන් අශෝකා සේපාල විසිනි

එසේම සුළු වාරිමාර්ග ජලයෙන් පෝෂිත ගොවි බිම්ද මද නියඟයක්, ජල ගැල්මක් හේතු වෙන් අස්වැන්නේ විශාල විෂමතාවයක් ඇති කරයි. මේ විෂමතාවයන් නිසා ඇතිවන අඩම-

තයක්, පහල ආදායම් මට්ටමක් නිසා පාරම්පරික කෘෂිකාර්මික කටයුතුවල නිරත ගොවියාට උපරිම නිෂ්පාදනයකට අවශ්‍ය ප්‍රශස්ත යෙදවුම් මට්ටම පහසුවෙන් යොදා ගැනීම දුෂ්කරය. ගොවීන් ලබන පහල ආදායමත් ඔවුන්ගේ අවම ජීවන තත්ත්වයත් නිසා උපරිම නිෂ්පාදනයක් ලබා ගැනීමට අවශ්‍ය යෙදවුම් ලබා ගැනීමට මුදල් ලබාගත හැක්කේ ණය මාර්ගයෙන් පමණි. විශාල ණය ආයෝජනයක් කරන ගොවියා සිය ඉලක්ක නිෂ්පාදනය සඳහා අඩු තරමින් 85% ක පමණවත් විශ්වාසයක් තැබිය යුතු වේ. එහෙත් දේශගුණික සාධකයන් නිසා සිදුවන අනවශ්‍ය වගහානි පිළිබඳ අවදානම මීට වඩා දැඩිය. එබැවින් අඛණ්ඩතාව හා අවදානමකින් තොරව වි ගොවිතැනෙහි යෙදීම දුෂ්කරය. ණය ලබා ගැනීමේ දුෂ්කරතාවයන්ද අඛණ්ඩතාවයන්ද යටත් ව කටයුතු කරන නිසා පාරම්පරික කෘෂිකර්මයේ නියුතු ගොවියාට ඇති විකල්පයක් මෙන්ම ගතයුතු තීරණයන්ද සීමා සහිත වෙයි.

නමුත් නූතන වාණිජ ලෝකයේ අවශ්‍යතා නිසාම පාරම්පරික කෘෂිකර්මයෙන් බැහැරවන ගොවියාට ඔහු ඉදිරියේ ඇති විකල්පයන් අතරින් සුදුසු තම විකල්පය තෝරා ගැනීමත්, උපරිම ආර්ථික නිෂ්පාදනයක් උදෙසා තීරණයන් ගැනීමත් කළ යුතු වේ. නිදසුනක් ලෙස අළුත් බිත්තර විවර්ගයන් යොදා ගැනීමෙන් උපරිම ප්‍රතිඵල ලබා ගැනීමට අපේක්ෂා කරන ගොවියාට, ඊට අවශ්‍ය පොහොර, කෘෂිනාශක, වල් නාශක ආදිය යෙදීම අත්‍යවශ්‍ය වෙයි. එසේම වාරි ජලයෙන් පෝෂිත ගොවිබිම් මනා ජල පරිපාලනය -කින් උපරිම ප්‍රතිඵල ගැනීම සඳහා එකවිටම බිඳී සකස් කිරීමේ කටයුතු කළයුතු වෙයි. එවිට සමහර විට මිනිස් ශ්‍රමය මෙන්ම ගොවිපල බලය පිළිබඳවද සීමාවීම් හා අඩු ග්‍රහණකම් ඇති විය හැකිය. ඒවා නිසා සමහර විට ගොවිපල බලය යාන්ත්‍රීකරණය කිරීම අවශ්‍ය වෙයි.

මේ යාන්ත්‍රීකරණය සඳහා ආයෝජනය කිරීමක් කළහොත් උපරිම ප්‍රතිඵල සඳහා නිසි කලට නිසි පමණ පොහොර යෙදීම කෘෂිනාශක, වල් නාශක ආදිය යෙදීම යනාදී දේ පිළිබඳවද තීරණ ගත යුතු වේ. මේ හැරුණු විට සම්පත්හි සීමාවන් සලකා බලා කෙත් බිමේ වගකළ හැකි උචිතම වගා සංයෝගයද ප්‍රදේශයේ පස, වාරි ජල පහසුව දේශගුණය ආදියේ උචිත තාවයන්ද සලකා බලා යම් යම් තීරණ ගතයුතු වෙයි.

පාරම්පරික කෘෂිකර්මයෙන් මැත් වත්ම වාණිජ වෙළෙඳපල උදෙසා නිෂ්පාදනය කරන ගොවියාට මේ තීරණයන්ට අමතරව ලාභදායකත්වය පිළිබඳ තීරණයක්ද ගත යුතු වේ. ලාභදායකත්වය පිළිබඳ ගන්නා තීරණයන් සමගම ගොවියාගේ අනකුත් සියළු තීරණයන් සඳහා එය පදනම වනු ඇත. නිදසුනක් ලෙස වි ගොවිතැනෙන්ම සිය ජීවනෝපාය සලසා ගන්නා ගොවියෙකු තමාට හිමි අක්කර 1 ක වගා බිම පිළිබඳ තීරණ ගත්තේ උපරිම ප්‍රතිඵල ලබා දෙන වගා සංයෝගය තෝරා ගනිමින්. සම්පත්හි සීමාවන් පිළිබඳව සලකා බලා ඒ අනුව සුදුසු බෝග වර්ග සිය ක්ෂේත්‍රය සඳහා තෝරාගත්.

පහත් බිමක් යනු වි වගා කළයුතු බිමකි යන සංකල්පය දැන් බොහෝ දුරට ගොවීන්ගේ තීරණ පටයෙන් ඉවත්වී ඇත. සුදුසු වගා සංයෝගය තෝරා ගැනීමෙන් ඉක්බිති ඔහු උපරිම ඉලක්ක කරා ළඟා වීමට සුදුසු ප්‍රශස්ථ ආයෝජනය පිළිබඳව තීරණ ගනියි.

සිය අක්කරයක වගා බිමේ මහ කන්නයේ වි වගා කරන්නට තරණය කළ ගොවියාට මාස 4½ කින් අස්වැන්න ලබාගත හැකි අක්කරයට බ්‍රසල් 150 ක අස්වැන්නක් දෙන වි වර්ගයක් හා මාස 4 කින් අස්වැන්න ලබා දෙන නමුත් අක්කරයකට බ්‍රසල් 100 ක අස්වැන්නක් ලබා දෙන වි වර්ග 2 ක් අතුරින් එකක් තෝරා ගැනීමට සිදුවේ. තම අපේක්ෂිත යෙදවුම් මට්ටම් අනුව ඔහු මේ තීරණය ගනියි. එම තීරණයෙන් ඉක්බිති ගොවියාට ඉලක්ක කළ අස්වනු ප්‍රමාණයෙන් අඩු තරමින් 90% ක් වත් ලබා ගැනීම සඳහා ප්‍රශස්ථ සම්පත් යෙදවීමක් කරන්නට සිදුවෙයි. මෙවිට ඔහුට අස්වැන්න පිළිබඳ අඛණ්ඩතාවට අමතරව මුදල් වියදම් කාලීන සම්පත් යෙදවුම් ආදිය සිදුකිරීම ගැනද සැලකීම් මෙන්වීමට සිදුවෙයි. ඒවා සම්බන්ධයෙන් දක්වන අඩු සැලකිල්ල නැතිනම්, වැරදීම, එසේත් නැත්නම් පාලනය කර ගත නොහැකි බාධකයක් නිසා සිදුවන ප්‍රමාදවීම, අඩු ග්‍රහණකම් හා මහ හැරියාම කෙතෙක් සුළු වුවද අස්වැන්න ලබා ගන්නා අවස්ථාවේදී එය ගොවියාට මහත්සේ බලපායි. මෙහිදී වි ගොවිතැනේ පිරිවැය හා වාසි පිළිබඳව විශේෂ අවධානයක් යොමු කළ යුතු වෙයි. ඒවා පිරිවැය හා වාසි ගොවියාට පමණක් නොව පොහොර ආදී යෙදවුම් නිෂ්පාදනය කර බෙදා හරින ව්‍යාපාරිකයන්ගේ, ගොවීන්ට ණය දෙන බැංකු කරුවන්ගේ, වි නිෂ්පාදන වැඩ සට

ගත් වලට සම්බන්ධ රජයේ සේවකයන්ගේ, නිෂ්පාදකයන් හා පරිභෝජකයන් යන දෙපක්ෂයේම වන්දය ලබන දේශපාලනයක්ගේ තීරණයන් සඳහාද අත්‍යවශ්‍ය වෙයි. නමුත් මේ සෑම කොටසකම අවශ්‍යතාවය එකම ආකාරයකට පිරිවැය වැඩි විග්‍රහ කිරීමෙන් ඉටු නොවේ. ගොවීන්ගේ දෘෂ්ටියෙන් බලන කල ඉඩම් හිතී ගොවීන්ගේ ාෂ්ටියෙන් බලන කල ඉඩම් හිමි ගොවියකුට ඔහුගේ මුදල් වියදම් වැදගත් වන අතර අද ගොවියෙකුට වැදගත් වන්නේ එයම පමණක් නොවේ. එසේම ව්‍යාපාරිකයෙකු වැඩි වන ආදායම් දෙස බලන්නේ වැඩි ආයෝජන යන්ද සලකා ගෙනය. බැංකු කරුවා වඩාත්ම ගොවියාට මුදල් අවශ්‍ය වන කාල සීමාවන් හා ප්‍රමාණයන් පිළිබඳව සිය නිරීක්ෂණ යොමු කරයි. කෙසේ වුවද ගොවියාට වඩා වැදගත් වන්නේ සිය පිරිවැය පිළිබඳව සලකා බලා අවශ්‍ය මුදල් කලමනා සම්පාදනය කර ගැනීම යන උප කල පනයෙන් මෙම පිරිවැය හා වැඩි නිරීක්ෂණය කරමු.

මෙහිදී අප යොදා ගන්නේ කිරිඳිමය ප්‍රදේශයේ පැරණි ගොවෙම කීපයක පිරිවැය හා වැඩි වන අතර ඒවා ඔවුන්ගේ තර්ජනයන් සඳහා බල පා ඇති ආකාරය එයින් පැහැදිලිවේ.

වී නිෂ්පාදනයේදී පිරිවැය මූලික වශයෙන් කොටස් දෙකට බෙදිය හැකිය. එය මූල්‍යමය හා මූල්‍යමය නොවන ලෙස වෙන් කළ හැකිය. මූල්‍ය දැක්වූ පරිදි ගොවියාට වඩා වැදගත් වන නේ මුදලමය පිරිවැයයි. කිරිඳිමය පැරණි ගොවි බැංකු ප්‍රදේශය නිදසුනක් ලෙස ගතහොත් 1985/86 මහ හා 1985 යල කන්නයෙහි වී නිෂ්පාදනයේ මුළු පිරිවැය වලින් මුදල් නොවන යෙදවුම් වන්නේ සියයට 24 ක් පමණි. එයින්ද වැඩි ප්‍රමාණයක් පවුලේ ශ්‍රමය හා කෑම බීම සඳහා වෙන් වෙයි.

	1985 / යල කන්නය	1985/86 මහ කන්නය
මුදල් යෙදවුම	6868	7960
මුදල් නොවන යෙදවුම	2228	2480
මුළු යෙදවුම	9096	10440

මුදල් නොවන යෙදවුම් වලින් 48% ක ප්‍රමාණයක් පවුලේ ශ්‍රමය වන අතර තවත් 50% ක පමණ ගොවිපල වැඩවලදී කෑම බීම සඳහා

වෙන්වෙයි. කිරිඳිමය ප්‍රදේශයේ පමණක් නොව අන් ප්‍රදේශවලදී වියදමින් 3/4 කට ආසන්න ප්‍රමාණයක් මුදල් වලින් දැරිය යුතු වියදම් බව පැහැදිලිය. මේ නිසා ගොවියාට එම මූල්‍යමය වියදම් දරා ගන්නා ආකාරය පිළිබඳව සලකා බැලීමට සිදුවෙයි.

වී ගොවිතැනේ ආදායම් ලැබෙනුයේ මාස 6 කට වරක් පමණ බැවින් ගොවියාට එම කාලයේ කරන ලද මුළු පරිභෝජන වියදම් සඳහාද ගෙවීමට සිදුවන්නේ එම එක්වරකට ලැබෙන මුදලිනි. පරිභෝජන වියදම් කපා ගැනීම පසු කුමන ආයෝජනයක් සඳහාමත් මුදලක් ඉතිරි නොවේ. ගොවියාට බැංකු කරුවන්ගේ සහය අවශ්‍ය වන්නේ මෙවිටය. එසේම ගොවියාට මෙම ණය අවශ්‍ය වන්නේද සිය විවලය වියදම් සඳහාය.

ගොවියාගේ මෙම මුදල් යෙදවුම් ස්ථාවර හා විචල්‍ය ලෙස කොටස් කළ හැකිය. වාර්ෂිකව ගොවියා විසින් ගෙවනු ලබන පල බදු හා ඉඩම් බදු යනාදියද සමහර අවස්ථාවලදී ගොවියාගේ ශ්‍රමයද ස්ථාවර වියදම් යටතට ගැනේ. නමුත් මුදල් දැක්වූ පරිදි ගොවියාට ඉතාම අත්‍යවශ්‍ය මේ ස්ථාවර වියදම් නොව පොහොර කෑම් නාශක, කැලී ශ්‍රමය, හා ට්‍රැක්ටර් වැනි යන්ත්‍ර සූත්‍ර වැනි දෑවලට වියදම් කළයුතු විචල්‍ය පර වැය ලබා ගැනීම සඳහා යම් පියවරක් ගැනීමයි.

විචල්‍ය මූල්‍ය යෙදවුම්	1985 යල	1985/86 මහ
1. කැලී ශ්‍රමය	2077	2982
2. ගොවිපල බලය	1390	1392
3. බිත්තර වී	880	882
4. රසායනික පොහොර	1166	1223
5. කෘමිනාශක	1015	1060
6. අනෙකුත් වියදම් එකතුව	340 6868	427 7968

විචල්‍ය වියදම් වලින් පිළිවෙලින් 20% හා 35% ක් පොහොර, කෘමිනාශක ආදියටත්, කැලී ශ්‍රමයටත් යෙදවිය යුතුය. මේ වියදම් ගොවියා එම අවස්ථාවේදීම දැරිය යුතුය. මුදල් වියදම් වලින් ඔහුට එක්තරා ප්‍රමාණයකින් කල්පමාවක් කළ හැක්කේ ගොවිපල බලය නොහොත් ට්‍රැක්ටර් කැලී සඳහා ගෙවන මුදල්ද සමහර විට බිත්තර වී සඳහා ගෙවිය යුතු යැයිද පමණකි. එම නිසා අනෙක් කාර්යයක් සඳහා අවශ්‍ය මුදල් අඩු තරමින් ඔහා කට

සුභ ආරම්භයට පෙර හෝ සකස් කර ගත යුතු වෙයි.

ලාභදායීකත්වය ගැන සලකා බලන විට පිරිමියා සේම නිෂ්පාදනයද වැදගත් වේ. බොහෝ විට විශාල පරිමානයේ ඒකකයන් ගෙන් කටයුතු කරන විට ආර්ථික පිරිමැසුම් ඇතිවන බව සැබවකි. ඒ බව පහත දැක්වෙන ගොවිපලවලා තුනේ වග කළ ඉඩම් ප්‍රමාණයත්, වියදමත් අතර ඇති සම්බන්ධතාවයෙන් පෙනේ.

කන්නයකදී වග කළ බිම් ප්‍රමාණය 1.2, 1.3, 2.7

මූල්‍ය නිෂ්පාදන පිරිමැස ගෙක්වයාරයකට රුපියල් 8291, 8384, 7417.

මේ අනුව බලන විට වග බිම් විශාල වන විට විවලය වියදම් අඩු වුවද ගොවීන් වග කරන බිම් ප්‍රමාණය විශාල ලෙස තීරණය කෙරෙන්නේ සපයාගත හැකි වාරි ජලය ප්‍රමාණය අනුවයි. නිදසුනක් ලෙස 1985/86 වග වර්ෂයේදී ගෙක්වයාර 5 ක කුඹුරක් හිමි ගොවියකුට දෙකත්තයටම වී වග කළ හැකි වූයේ ගෙක්වයාර 6.5 ක පමණි. මෙයින් පෙන්වන්නේ 1.3 ක වගා තීරණාවයකි. මේ නිසාම ඉලක්ක අස්වැන්න ලබා ගැනීමද විවලය වියදමිනි පිරිමැසුම් ඇති කිරීමද අපහසු වේ. 1985/86 වග වර්ෂ සඳහා පිළිවෙලින් යල හා මහ අස්වැන්න ලෙස ගෙක්වයාරයකට වී බුසල් 119 හා 192 ක් ලැබුණු අතර ඒවා අලෙවියෙන් පිළිවෙලින් රු. 9392 ක් හා රු. 14456 ක් ගොවියාට ලැබුණි.

මෙහිදී ගොවියාගේ ලාභදායකත්වය ඉතා අල්ප බව පෙනේ. මෙහිදී මෙම ගොවියා කරන දෙක වෙනුවෙන්ම රු. 19242 ක් වැය කොට ලබා ගන්නා ලාභය රු. 4606 ක් පමණි. නමුත් ගොවියාට සිය ශ්‍රමය හා පවුලේ ශ්‍රමය සඳහා වැයවීමක් නොවන බැවින් මුදල් වලින් රු. 9014 ක ලාභයක් ලැබෙයි. මෙම 9014 ක ලාභය සම්පූර්ණ වර්ෂයකදී අඩු තරමින් ගොවි පවුලකින් දෙදෙනෙකු හෝ සිය පවුල සතු

ගැමි ප්‍රමාණයෙන් 65% ක් වග කිරීමෙන් ලැබෙන මුදලයි.

එම මුදල් වලින් ණයට පොලී හා වෙනත් ද්‍රව්‍යමය ගෙවීම් වල වටිනාකම් ඉවත් කර විට ලැබෙන වාසිය කාර්මාන්ත ආයයෙන් කපා කළහොත් තව දුරටත් එම ක්ෂේත්‍රයේ රැදී සිටීමට අනුබලයක් නොවේ එසේ වුවද ගොවියා තවමත් මුළුමනින්ම ස්වයං පරිභෝජන චිත්තනයෙන් නිදි නැත. ඔහු වී වග කිරීමෙන් බලාපොරොත්තු වන අතරු ප්‍රතිඵල කිහිපයකි. වී පවුලේ ප්‍රයෝජනයටද අවශ්‍ය වෙයි. වෙළෙඳපල් මිල උච්චාවචනය වන නමුත් අලෙවියේ විශාල දුෂ්කරතා නොමැත. සත්‍යයෙන් හැකි පැමිණුනද, අනිත් කෘෂි බෝග වලට වඩා කාලයක් පහසුවෙන් ගබඩා කර තැබිය හැකිය. එසේම මුං හෝ කවිටි හෝ සෝයා වැනි දැයක් හැරුණු විට නිෂ්පාදන වියදම් අතින්ද වී ඉතා අඩු මට්ටමක පවතී. මේ කරුණු නිසාත්, පාරම්පරික හුරු පුරුද්ද, රාජ්‍ය ආයයේ ඇති විශේෂ අනුග්‍රහ ආදිය නිසාත් ගොවියා තව දුරටත් වී ගොවිතැනටම සිත් යොමු කරයි. එසේ වුවත් දැන් දැන් නවීන තාක්ෂණයන් සමග පහත් බිම්හි කුඩු රු ගොවි බිම් වලද වාණිජ වශයෙන්, ආර්ථික ඵලදායීතාවයන් ඉහල බෝග වගාව ආරම්භ වෙමින් පවතී. එබැවින් ප්‍රයෝජන යෙදවුම් මට්ටමක් පරිභෝජනය කිරීමට ගොවීන්ට හැකි තරම් දිරිදීම වී නිෂ්පාදනය වර්ධනය කිරීමටත් ගොවියාගේ ආර්ථික තත්ත්වය නැවැත්වීමත් විශේෂ හේතුවක් වෙයි. ප්‍රයෝජන යෙදවුම් මට්ටමක් පරිභෝජනය කිරීමට අවස්ථාව බා දීමද ගොවීන්ට පහසු මිලට, කාලීනව, ලබාගත හැකි ආකාරය කෘෂි කාර්මික යෙදවුම් ප්‍රවර්ධන කිරීමත් එම යෙදවුම් ලබා ගැනීමට ක්‍රියාකාරී රක්ෂණ ක්‍රමයක්ද ක්‍රියාත්මක කිරීම ඉතා වැදගත් වේ. මෙහිදී දැනට ක්‍රියාත්මක වන ක්‍රමයන්හි අඩුරුණුකම් වලට පිළියම් කර ඒවා හුදෙක් සාර්ථක ක්‍රම ලෙස ලියැවුණු ඒවා නොව ක්‍රියාත්මක ඒවා බවට පරිවර්තනය කළයුතු වෙයි.